

૨૧૫૬૮

ગુલાબનો ગજરો

૧૬

પ્રકાશક,

“નવચેતન” પુસ્તકાલય-તરદેશી

અદ્રશંકર મગનલાલ બુકસેલર.

બરોનપુરી ભાગળ-સુરત

આવૃત્તી પહેલી

૧૯૨૪

પ્રત ૫૦૦૦

શુ તમેને તમારા પૈમાનો મચાવ કરવો છે જો તમેને મેમીદાર
એ ત્રણ રૂપીઆની કીમતની નવલકથા ખરી કરતો કદાચ
આવનો હોય તો જરૂર આ સાગરમાં તમારો પીરો પાડવા દે

વીર દુર્ગાદાસ

ગડોડ મરદાર દુર્ગાદાસના અદ્ભુત પરકમળી મ્થા જાણરી
હોય તમાગ માળકોને રસ્તેશ પ્રત્યેની દગ્ગેને જાન આપવુ
હોય તો આજે ખરી

બહારગામવાળાએ છ આનાની દીકરી બીડવી
મુલ્ય માત્ર પાચ આના.

તૈયાર છે ?

તૈયાર છે ?

ધનવાન થવાનો સહેલો ઉપાય

હુન્નર સાર સમુદાય

(સેકડો હુન્નરોનો સંગ્રહ.)

કીમત માત્ર આના આઠ.

લખો,

“ગુજરાતી” સાહિત્ય મંદિર.

સલાબતપુરા-મુરત

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

ગુજરાતી કૌપીરાશિટ્ટ વિભાગ

અનુક્રમાંક ૧૨૫૬૧ ગ્રામીક

પુસ્તકનું નામ ગુજરાતી ગ્રંથો

વિષય ૧ - ૨ ૧૨૧

ગુલાબનો ગજરો

મધુ ખંસરી

જસ કહોશ સાવરીયા શા બહુ કર્યા ?
બહુ કર્યા મન ઘેલા કર્યા,

કતુ મમ દિલ લોળુ બાળ, ના સમજ્યું કુવાર કંઈ,
કાતિલ તમારા કામણે બાલા દિવાની થઈ,
જીગર અમ લૂટી લઈને ના દવા પાગલને દેશો કંઈ,
જીવન વિનાની વેલીને પ્રીતીના પાણી પાશો નહિ
હયા અમ પ્રાણ નેહે નાથ, કરૂ વિનતી સતાવે નહિ,
મોહન તમારા હાસ્યથી, નયનો નચાવે નહિ,

શ્રુગી ઋષિ.

હુ તો જોગણુ જની કુ, મારા વહાલમની,
વહાલની પ્રેમ આલમની-હુ તો
વન વનના મહેલ પ્રિતમ ? તારા વિણ સુના છે,
તિરથના ઘાટ પ્રિતમ ? જોગીથી જુના છે,
રસિકા એ રસના ઉપાસકની-હુ તો
તરૂ તરૂને પાને પ્રિતમ ! નામ જો તારૂ છે,
રેખા રેખામા પ્રિતમ ? લાગ્ય જો મારૂ છે,
દાસી જો દિલના દિલાવરની-હુ તો

(કેવ નહાનાલાલ)

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી ઓપીરાઈટ સંગ્રહ
૨૧

મીઠા-મુંઝળ.

દુડેલા તાર વીણના તે બધાશે ફરી પાછા,
 પુડેલા ખારના વાળ ન મધાશે કદી પાછા-ટેક૦
 દીવાલોમાં ચડ્યા ચીરા, તે સધાશે કદી પાછા (ર)
 થયા ચીરો જીગરના તે ન સધાશે કદી પાછા-ટેક૦
 ષડ્યા જે મ્હોતના મુખમાં ઉભા થાયે ફરી પાછા
 ઘવાયા બેવફાથી જે ન માનત થાયે તે પાછા-ટેક૦
 પડેલા ઝખમ બજરના પુરાયે તે ફરી પાછા
 પડેલા જીલમના ઘા તે ન રૂઝાયે કદી પાછા-ટેક૦

એમાં શુ ?

કોયલીયા કુક સુનાવે, ખીલી બસત બહાર-કોયલીયા૦
 કોન સખી મોહે બસત સુનાવે મય તલસુ ખાર ખાર,
 પાપી પપૈયા પિયુ પિયુ બોલે, પિયા પરદેગી ચાર-કોય૦
 જીયા પિયા ખીન જલે દીન રચના, જોખનવા દિન ચાર;
 મયે નવજોખના જોગન અનુગી, પિયા મીસન દુસ્વાર-કોય૦

સતી દ્રૌપદી.

ગોવિંદ ગુણ ગાવોરે હો નરનાર,
 ગોપાળા ગુણ ગાવોરે હો નરનાર
 ગિરિધર ખાટધર, શ્રી મુરલીધર,
 નામથી નેહ લગાવોરે હા નામથી નેહ લગાવોરે હો,
 અધમ ઉદ્ધારણુ ભવ જળ તારણુ,
 શ્રીકૃષ્ણ કૃષ્ણ કહે જાવોરે, હા શ્રીકૃષ્ણ કહે જાવોરે-હો

એકજ ભુલ.

મને લોળીને ભરમાવી રે મા, કેમ કરૂં ?
 અણુસમભુને ફેમલાવી રે મા, કેમ કરૂં ?
 મારી પાસે પાસે આવે, છાની વાતો સંભળાવે,
 માડૂં ફીલ લલચાવે, પેલો ગરજ,
 પ્યારી કહીને બોલાવે, એની પાસે કેમ પ્રાવે ?
 એ તો સાબળે ન એકે મારી 'અરજ
 છાતી માતે, અરરર રરરર અરરર રરરર થાયઃ-મા
 એના મોઢાની મીઠાશ, એ તો જાણે નાગ પાશ,
 પછી હોય કે ન હોય મારી મરજ,
 કરે પરાણે એ પ્રીત, એ તે કયાની હુશે રીત ?
 થઈ બેસે છે ધરાર મારો વગજ !
 છાતીમા તો થરગર રરરર થરરર થાયઃ મા કેમ કરૂં ?

એકજ ભુલ.

આપણે કરજી વડીલાત ત્યારે ભરશે કોણ પાણી ? (૨)
 પછી ઘણી ઘણીયાણી થઈને મહાલશેરે બા-આપણે
 આપણે ખેડેજી પાટલુન ભુટ કોટ નેકટાઈ, (૨)
 પછી મણી સેથા ટપકી પાડી નાચશેરે બા-આપણે
 આપણે થઈજી મોલજર કરજી કુમ કરરર,
 વરજી લેઘા ચોળી ખેડી સાચવસે ઘર.
 આઘરા પ્રલટણ કરશે દેશનો ઉદ્ધાર
 -ઓ મારા હિંદ તારો થઈ ગયો બેડો પ્રાર. !-આપણે

સ સાર-નૌકા.

શ્યામ બુલે હીડોળા, કુજન બનમે,
 કુજન બનમે મધુ બનમે,
 લતાએ પુષ્પોઠે બુલેમે કયા બુલાતી હયે ?
 પવનકે ઝોકેમે કયસી, સુગંધ આતી હયે ?
 ચમનકે બુમકે શાખે સમા દીખાતી હયે ?
 મદનકે ગોદમે લેકર એહ સખ રમાતી હયે ?
 બસ ગઈ સાવરી સુરત એહ નયનનમે-શ્યામ.

સરદારબા.

બસીવાલા આજેરે મારે દેશ,
 તારી શામરી સુરત પ્યારે બેશ-બસીં
 આવન આવન કહે ગયોજી, કર ગયો કોલ અનેક;
 ગિણુતાં ગિણુતા ઘીસ ગઈ મોરી આગરીયારી રેખ,
 માવરીયા, રસીલા, સલુણા, પીયારે જીયામે કડું નિસાર,
 દોહરા { હમતો જોગી પ્રેમ કેરે, પ્રેમ હમારો દેશ,
 { શુધ નહી પાર્થ પીયુકી, તબ લીના આ બેશ-તારી

બુધ્ધદેવ.

પડતી હવે મુજને ખબર તુમા જણાયે હર્ષ નહિ,
 આ જગતની જાળની, ચતુરાર્થ તે દીકી નહિ.
 જ્યા પ્રેમ મારો જળ હજે, ત્યા તે દીધો બદલો ખરો,
 વરમાર ને છોડ્યા વિના, ચુકિત કરી સુઝી નહિ.
 હવે તો જોજશ જાગી (૨)

ચોળી વિભૂતિ અગે, બન્યો શુ ચોળી (૨)
 સમાધિ જૂઠી દે ત્યાગી, -હવે.
 વિલાસી મહેલના વાસી, તને આ ગીલગન લાગી ? (૨)
 મધુરા પુષ્પને ત્યાગી, ગ્રહા કાટા શુ હીન લાગી (૨) હવે
 ઉડી આશ ધારીને મે તરે સગ કીધો તો (૨)
 ભરસો દઈ ભુલાવી ઓ ? વિરાગી શુ ગયો ત્યાગી (૨)
 હવે તો બેજરા જાગી

સુરદાસ.

દાસ પરે દયા લાવોરે,
 દયાળુ દેવા દાસ પરે દયા લાવો-ટકા
 સસારી સખધ તોડી, જીવ આપ ચરણે બેડી,
 હુ તો બની બેઠો ખાવો ખાવોરે-દયાળુ
 આખો વિના સકટ આવુ, ખાડામા ગોથા ખાવુ,
 વારે અવિનાશી આવો આવોરો-દયાળુ

અરુણોદય.

હુ, ખીને દીલાસો દેતો, રકનો બેલી ભલી ભાળ લેતો,
 સૂના આગણા શોભાવે મારો રેંટિયો રુડો,
 દેશ ઉદયના બાણો ઝીણા ઝીણા તાર એના,
 નિર્ધનને ઢાક્યા રાખનારો, મારો દેવ એતો-સૂના
 જીવનના મત્ર જેવા, જીણુ જીણુકાર એના,
 ભારતનુ ભાવિ એ ભણાવે, ખરો ધર્મ કહેતો-સૂના-
 ચક્ર સુદર્શન બાણો, શ્રી. ધનસ્યામનુ એ;
 દેશની લક્ષ્મી રોકનારો, રખેજાળ રહેતો-સૂના.

શરમવગ શુ મુખે કહેવુ દયા ધાયલની લાવો કઈ,
શરમ આખોની રહેતી હો, કલેબ કૂણા કાપો નહિ

ખલિરાબ

મારી સજની, તુ કયા રમીઆવી રજની, સાચુ ખેલ, ખેલ, ખેલ,
ચાણી સૈયગ, તુ શીદને આળ ચડાવે, કેડો છોડ છોડ, છોડ ?
હમણા માળા ગુથી હતીને, હમણા કેમ કરમાણી,
પરસેવો તને કયા વળ્યો, તારી ભમ્મર કયા ભીંબાણી—સાચુ
કાળો ભમરો શીરપર ખેઠો, ઉરાડતા ગભરાણી,
લાપોટે લટ છુટી ગઈ—મારી ભમ્મર ત્યા ભીંબાણી,—કેડો
અધર દત ખેઠા હીને છે, છાતીએ નખ લાગ્યાં,
એવો રમીયો કોણ મળ્યો તને કામખાણુ કા વાગ્યા—સાચુ
પોપટડો પીંજરથી કાઢી, રમાડતી હું રંગે,
ચતુર ચાચ ભરીને નાઠો એઢાણી એ અજે—કેડો છોડ ?
ઠ્ઠતુરી તારા અગે મહેકે, કુસુમ કળીના હારો,
નયન રહ્યા છે નાચી નવેલી, મળીયો કોણ ઠગારો—સાચુ
ચંદ્ર સરોવર નહાવા ગઈતી, વાટે મળ્યો એક માળી,
છાળ ભરીને ગજસ આખ્યા, હું તો તમથી હારી—કેડો
રા'માંડલીક. રાગ ભૈરવી.

ખુને જીગરકો પીતી હું બસ ગમમે તેરે ચાર,
શહેરે ચમનસે ફીરતી હું બસ ગમમે તેરે ચાર,
મય ચુપકે ચુપકે રોતી, મુ આસુઓસે ધોતી.
વાં કહા ગયો મેરો મોતી, મોતીખીના નહિ સોતી,
ગમ ગમમે તેરે—ખુને.

દીલ ઉસીકુ દીજીએ દીલદાર ચાર હો,
 કયા હીંદુ કયા મુસલમાન કહરદાન ચાર હો,
 મેરી નજરને તુમસે લડગઢ, મે પલ ગસે નીચે પડગઢ,
 વોહ કહા ગયે મેરે ખ્યારે,
 મેય અગ્નિ જેશી જલ ગઢ બસ ગમમે તેરે ચાર-ખુને.
સૂર્ય કુમારી.

સોહામણી સ્વર્ગની વાટ એકદીન સોહાવળે હો રાજ,
 રસીલા અમરાપુરી ઘાટ એકદીન સોહાવળે હો રાજ
 સાખી
 મૃત્યુલોકના મનુષ્ય કયા, કયાં અમરાપુરી ઘાટ,
 અઘટિત-કહો એ કેમ બને, વસમીવીકટ એ વાટ,
 મુગટમણી તમે રાજસદનના, પારિજાત તમે નદન વનના,
 રાજવશી દેવાશી રસીકવર, પ્રિત જ્યોત પ્રકટાવી પરસ્પર,
 મેળવવા અતરમા, અતર સ્વર્ગ અમારૂં સોહાવ હોરાજ.

વીર કુણાલ.

અમારા દેશને છોડી, અમે થાનાર પરદેશી,
 હૃદયને મેળવી લેશે, અમારો ખ્યાર પરદેશી-અમારા.
 થયા દુર્ભાગીયા એવા, તબવી દેશની સેવા,
 ભટકશુ પારકા ધરમા, બની લાચાર પરદેશી-અમારા.
 અમારી ધર્મ નીતિથી, અમારી સત્ય પ્રીતિથી,
 અમે સત્કર્મથી થકશુ, હૃદયના હાર પરદેશી-અમારા.
 અમાસ દેશ બંધુઓ, અમારી જન્મ ભૂમિમા;
 હવે છેલ્લા પ્રણામો છે, અમે હૃદય પર પરદેશી-અમારા.

બોલતો કામળ

રાગ ડેરસ.

આશક ખરબુચા જેવા માશુકનો પુરદમામ,
 વાહે ગડે કે માટે શુ અમને તેથી કામ.
 જાણે ઘરડીઘોડીને પહેરાવી લાલલગામ,
 જોડી જુગતી છે એવી, જેવા મળશે ગામ
 હા,હાહાહાહાહા-હાહાહાહાહા
 વરલોભધરે કન્માનો, જમવાને માગે જન
 ઘોડાને બદલે ખાંચો, ગીતડાને બદલે કાણુ,
 અહીં માડવડે મડાયો, ત્યા કાઠ ગયા સમશાન,
 ચોરી નેબદલે ચોકો, ને રામખોલો લાઇરામ
 હા,હાહાહાહાહા-હાહાહાહાહા

ચલતા પુર્ન.

આખે કહેકે દિલહીને હમકો કીયા ખરાખ,
 ચોરદિલ કહેકે આખોને હમકો ડુગાદીયા,
 ખિગાડાના કીશીકા કુચ્છન મગર હાએ મુદતમે,
 દોનોકી જીદને ખાકમે મુજકો મિલાદીયા,
 ડાલ ગલે ખેયા મેય રોએરોએ જાનીયા
 ઉંચી અટારીયા પીયા ખોલાવે. પતલી કમરિયાસો ખલખાવે.
 થકથક ગઇયા મેય રોએરોએ જાનીયા
 જોરા જોરી ઘુઘટ લાકે, જોખન રસહુટે,
 ગલલાકે લખલખ કઇયા-મેય રોએરોમે જાનીયા
 કાલે ગલે ખેય મેય રોએ રોએ જાનીયા

વીર-દુર્ગાદાસ.

સોગન લઉં (૨) નદા ચદાના,
 સોગન હુમારા કેવ ગણીને,
 તમને વહુ દીકરી માનીને,
 સોગન લઉં ખોટા ગણીને-સોગન લઉં
 મતી પીતાની હવે સુધરશે, વદન નદાને મળી જશે
 સોગન લીધેલા ટળી જશે-સોગન

કુંસ-વધ.

કાનુડા તહારી કામણ કરનારી, વ્રજમા વામલડી વાગી
 મીઠી વળી મોહક, મન વશ કરનારી, વ્રજ
 મન વશ કરનારી, સ્વર સુણતા લાગે સુખકારી,
 હુ ઘેલી (૨) તમ વિણ થઈ છુ ગિરધારી-વ્રજ.

શકરાચાર્ય

કહેજે ટે શકર તો સન્યાસી થયો,
 ન્યામી થયો અવિનાશી થયો-કહેજે
 કહેજે જગ ઉષ્મારણુ, કારણ ખાળ થયો છે યોગી,
 માફ તારુ ત્યાગી માતા, થયો પ્રદા અનુ રાગી-
 તો પણ મુજને નહિં નિરખતા જનની જીવજ ખોશે,
 શાન્તિ દઈ સહુ કહેજે માતા, રહેજે પ્રભુ લરોસે-કહેજે

પ્રમુદદેવ.

મિયુ પિયુ પોકારતીરે, પપૈયા વધુ જુરે વનમા;
 બિરહ અગાર હિંદે તનમા, અતિશય બળી રહી મનમા

ખીલતી આ કળી કુસુમની, લોગી વિના કરમાય,
 ઝુલતી આ લલિત પાખડી, લોગી મધુકર ચ્હાય-પિયુષ
 બાળા રસાળી અતરે, આકુળ બ્યાકુળ થાય,
 નમ્ર નવોઢા નૌતમ રમણી, રસિક નરવર ચ્હાય,
 ફૂલસળી હુ ખી થતીરે, કોમળ માનસ ઉપવનમા-પિયુષ
માલતી-માધવ.

નાનકડી નાનૂક નાર, હુ બહુ નાનકડી-બહુ નાનકડી.
 'મારા લાલાની છુ લાડકડી (૨) છુ લાડકડી (૩)
 આખ તણે મટકે પટકુ છુ લાલને,
 નાની ગુ સમજે બહાલાના બહાલને,
 (હુ તો બધુએ સમજુ છુ)
 જાણી ભોળો ભરથાર તુ બહુ માથે ચડી (૩) નાનકડી.

સુર્ય. કુમારી.

રિબાયો છુ પ્રમાયો છુ, કુટાયો છુ લુટાયો છુ,
 દુભાયો છુ મુઝાયો છુ અમારી આમ બાબત છે
 (પણ થયુ કેમ)
 પકડતા જાળમા ઉઠે ભરાયો સર્પ તે અદર,
 હુર્યુ ઘોડા બદલ ખચ્ચર અમારી આમ બાબત છે
 ખીજાણા નાસ્ત નખરાળા મુઝાણા જોઈ ગોટાળા,
 પછીથી પુછડા વાળો, મળ્યો તો આમ બાબત છે.
 તમારા કબૂત સઉ ટળશે, અવશ્યે ન્યાય પણ મળશે;
 તમારા શત્રુ સપડાશે, અમારી એ કબુલ છે,
 તમારી એ ઝબુલત છે, અમારી આમ બાબત છે.

વીર કેશરી.

થવાનુ ના થવાનુ કે' નભુમી કોણુએવો છે,
 ન જાણ્યુ જાનકી નાથે, સવારે શુ થવાનુ છે.
 હતી શક્યા રૂપે અહક્યા, જગતમા વાત જાહેર છે,
 ન જાણ્યુ જાની ગાતમે, સવારે શુ થવાનુ છે,
 હતા કૌરવ અને પાંડવ, જગતમા મહા જળી ચોદા,
 ન જાણ્યુ ભિષ્મ જેવાએ, સવારે શુ થવાનુ છે
 રમ્યા જુગદુ સહુ સાથે, વિભુતિ સૌ ગયા હારી,
 ન જાણ્યુ ધર્મ જેવા એ, સવારે શુ થવાનુ છે

કાદમ્બરી.

શુ કહુ કથની મારી રાજ, શુ કહુ કથની મારી,
 હુ તો દૈવના ત્રાસે હારી રાજ, શુ કહુ કથની મારી
 પરખી પારિજાતિક મે, અરપણ કીધુ મન મહારૂ,
 પતિ તણ પ્રલોક સિધાવ્યા, કરી જીવતર મમ આરૂ-રાજ.
 ચદન કાષ્ટની ચિતા રચાવી, પતિ સહુગમન આશે,
 શુન્ય દેહ મમ સ્વામી તણે, પણ ઉડી ગયો આકાશે-રાજ.
 અરધ્યુ મે સર્વસ્વ સ્વામીને, પ્રેમની 'કંકની ધારી,
 તણ જગત જ જાળ, સવ હુ, પ્રીતે લખુ ત્રિપુરા-રાજ.

મુરદાસ.

હુ લજન કરીશ હરિનુ સદા સુખે;
 આ સસાર આગ સમ લાગે,
 મિથ્યા પ્રાપ્ત મારી હારી—લજન.

નહિ કોઈને કેહેવા તમારી વાત આ બધાઈ છુ,
 રાખો બરુસો હૃદયમા, હુ દેવના સમ ખાઉ છુ
 છોડો ક્ષમા લાવી મને, ઝટ આહિથી બવા દીઓ,
 સતો તણા સહેવાસમા, ગુણ કૃષ્ણના ગાવા દ્યો—હુ

સુકન્યા—સાવિત્રી.

લાગી લગન મને ત્હારી, ઓ લલના—લાગી
 સુરપતિ ? મતિ શુ વિસારી ઓ લલના—લાગી
 શચિથી અધિક સુખ આપુ, પટરાણી કરી સ્થાપુ,
 ઉઠાપુ ન વચન મનોહારી—લાગી.

સતી અનસૂયા.

મારે માઢે મનવી રાજ કહેવરાવી, કલાવી પઢાવી પૂછો શુ નમે,
 ફુલ સુગંધી વાળા. રુડા રગ રૂપાળા, તેની મીઠી સુગંધી તને
 ના ગમે—મારે

લીલા પીળા ઝાડ પાન, ઉપર પળી કરે ગાન
 રોજ કાને સાલળવા, કોને ના ગમે (૨)

નર્મદા—વાહ કેવી ચાણી બોલે મધુર વાણી

હાહી ડમરીના બોલ મારા મનમા રમે,—મારે

મરાશ્વિતા કાદમ્બરી.

થઈ પ્રેમવશ પાતળીયા, મારા મનના માલેક મળીયારે. થઈ

પ્રીતે કરો સુખવાસ, સજનવ રાજ હૃદયના વાસી,

પ્રેમદા પ્રીત જ્યોત પ્રકાશી, મારા મનના મનોરથ ફળીયારે... થઈ

ભાગ્યવત કર્યો ભગવતી મુજને, જીવન સફળ થયુ મારૂં,

કરો મીહરિ શુભત્વમારૂં મારા મનના માલિક મળીયારે... થઈ.

માલતી-માધવ.

લ્યો સુદરી સુમનની માળા,
જઈ કહેજો પ્રણામ હમારા
માળા નહિ પણ વરમાળા,
સુદર વર એ શરમાળા
સુખદર્શનથી મન ચોરી (૨) ચિત હરી ગમ જાજ અઢોરી;
તમે કિશોર એ નવલ કિશોરી, મટકે મોહ્યા મટકાળાં-લ્યો.

સરસ્વતી ચંદ્ર.

મને ખ્યારી લાગે હા, છખી સુદર મોહન વંરની,
મોર મુકુટ પીતામ્બર સોહા ગલે વીજ્યાતિ માલા
વદ્રાવનમા રાસ રમે, હરિ રાધારમણ રૂપાળા મને.
રસીયા રસ તસ્ત્યા રસીલીના રસિક અધર ચુમતા,
પીન પયોધર મરદન કરી, હરિ ભાવથી ભુજ ભરતા મને

સ સાર લીલા.

આવી અણુધારી આ ધાડ
ખાપા જેખી ગોળા માર
સાંડને આંચો ના વિચાર
મરકે ભૂત બની નીરધાર
ભાઈ ભાળો ભાઈ બાળો
એક આ ફેશનનો ગોટાળો.
શામળી યાજ કરજો મારી સહાયર
તમે મોટરમા બેસી ઓડોલા આવજો

શુ શામળીયોજી સહાય કરે આ જાળકને સલાજો
 તમે શીદ મને સહુ જાજો
 નખર વનનો આ ગોટાજો હાયહાયહાય
 મારા દીલમા આ વાગી ખીલી મારા
 પગની નળીઓ થઇ લીલી
 દીકરી આનો શુ ઉપાય
 ઈજાત ટકે શેર વેચાય અરેરે મરી ગઇ તારી માય
 બાપા હાયહાયહાય બાપા હાય

પ્રુદ્દેવ.

પુલની પાખડી લ્યો પ્રાણુ-પુલની
 ગણી અતરની ઓળખાણુ-પુલની
 શ્યામ સલુણા અમ ઘેર આવ્યા, શા કરીએ સન્માન,
 નાથ નગિના પગિમલ લીના, મન માન્યા મહેમાન-પુલની
 ઝાઝુ શુ કહીએ સમજુને, સખી નયનના ભાણુ,
 વિમળ કમળ આ સરવર જળતું ભોગી બ્રમર સુખાણુ-પુલની.

મહાદેવશિંદે.

ચાદનીના ચોકે ચતુસ ચીતહર ચીત હરબા જાતી,
 ચદા આ જોતા નભની ચદ શરમાતી,
 લજ્જાની પગલા જારતી
 રાત્રી ખીલી મધુ માસની મધુ ચન્દ્ર કોકીલ ગાય છે
 મધુરામૃદુલ મલયા નીલે મધુ મજરી લચકાય છે
 મધુ કુજમ્મ મધુ સુદરી માધવ મીલન આ વ્હાય છે
 આ ચાદનીને નીરખતા શી ચાદની શરમાય છે

સ સાર-લીલા.

ઓ પાણી (૨) આને આપ્યો હાથ બચાવ
 બે દિવસો તો ગાળી કયા દરકાર છે
 હું લાણ (૨) ઝાઝી કરવી ના પતંગ
 ઓ દાદા (૨) ચુપ આ તારો તો સરદાર છે
 કરતાતા નાટક બાણ પોરી છોડી દે પતરાણ
 વાહ મારા પ્રાઇવેટ માણ
 દોલતરામની દોલતપર બહા રહ્યા છે ગાણ
 દિકરા મારા ઢોર હરાયાની કરું હરગણ
 ના ના જી (૨) હા હા જી (૨)
 શું સમજ્યા શુ લાભાણ, હવે માફ કરો પિતાણ
 આ તો પહેલી છે બાણ ખીણ તૈયાર છે

વસત-પ્રભા.

શ્રી રામચંદ્ર રઘુવીર
 શ્રી સીતાપતિ લજી લેને મન અવસર આવે. એળે જશેજી.
 ખીલી વસત છેલા, ખીલી જીવાની બહાલા, રસીયા રમ
 પી લેને સુખધામ;
 ખીલી વસત તેવી ખીલી પુલવાડી બાળા, પ્રભુને શણગારી
 મન હાવ શ્રી.
 રમણી રૂપાળી હોયે હોતે ધરી લે બહાલા, કરીલે અધરામૃત
 રસનુ પાન.
 નાચના નાચ એને અતર ધર પ્રીતે બાળા કરી લેને કાયાનું
 કલ્યાણ.. શ્રી.

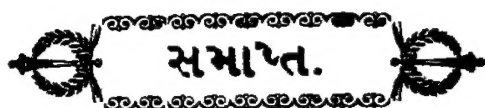
મધુ-ખંસરી.

મોરી ખૈયા ન ચકર ગિરધારી શ્યામ
ચલી ભરન નીરજમુના કે ધામ-મોરી
તુમ તો જાતે સોતન સગ રહેતે,
અખ તો સદન પ્યારી, શ્યામ-મોરી

પૃથ્વી પુત્ર.

નવીન પ્રેમરસભીની મૃગનયની ભાન તુ કયા ભૂલી આવી
શાણી મલુણી મદન મદમીણી કોણે તણે
ભરમાવી પહેન—ભાન.

સગ્ગર તટપર જલકોડાએ સહજ સખી એતો આવી
ચપક છાયે ઉભી રહી એને લોગીએ ભરમાવી
અરસપરસ અમ આખ મળી મને લોચનીયે લલચાવી-હેન
માગે જતા મધુકર નિકટ ગર્ધ અણુજાણી
મદભર રસીકા રસ લુટતા રસ ઘેન મહી ઘેરાણી
મન ગમતાની મોજ મળાંમા પુલ વેણી વીખરાણી
પહેન ભાન તુ ત્યા ભૂલી આવી

સુરત લીમડાઓકમા આવેલા બાઇ ધનકારના દેશી મિત્ર પ્રેસમાં
નાથુભાઈ દેવચંદે ગાપ્યુ

ધર ધરનો શણમાર.

ચતુર સુંદર સ્ત્રી વિલાસ

અથવા

મનહર સૂરણ ગરબાવળી

મૂલ્ય માત્ર દશ આના.

આ ગરબાવળી આધુનિક સમયન અનુસરી પ્રગટ કરામ ।
આની છે જેની અદર ગૃહસ્થ સ્ત્રીઓ અને બાળાઓને આપ-
વામાં આવતુ સગીતનુ જ્ઞાન જેને માટે જોઇતા સ્ત્રીપયોગી
ગાયનો, મઝ્યો, ગરબાઓ વિગેરેનો મોટો સંગ્રહ કરનામા આવ્યો
છે જેમાં સીતાજીની કાચળી વૈદમ્બી વનવાસ સત્યભામાનુ
રૂપણ, રાધાજીના વિવાહ, લક્ષ્મીના ગીત, અધરણીના દુઃખોશાળા,
જનોઇ રીગેરે વખતને અનુસરી એટલી તો ઉપયોગી બનાવી છે
તેના પ્રમાણમાં કીમત કાઢજ નથી જ્ઞેઝડ કાગળ ઉત્તમ આદે
પેપરના ટાઇટલ સાથે

આજેજ લખો,

“શ્રુજરાતી” સાહિત્ય મંદિર.

સલાબતપુરા-સુરત.

અતિ લોકપ્રિય

“ગુજરાતી” ગાયનમાળા

ભાગ ૧ થી ૫ દરેકના છ આના

પાંચે ભાગ સાથે રૂપીઓ સવા પોસ્ટેજ જુદું.

તમે બે-પાંચ નાટકોના નાગ ગાયનો જોઈ દરેક વખતે ગાયનની ચોપડીઓ ખરીદી તમારે પસા નાહકા મગાડના હશે પણ આ ગાયનમાળાની દરેક ભાગની એક પ્રત ખરીદી હોય તો તમારે તેની વેભાગ ચોપડીઓમા ખગમાદ થતા તમારે પેમા મચી જાય છે કાગળ ક “ગુજરાતી ગાયનમાળા” ની કોઈ ભાગની કાઢપણુ આકૃતીમા બીવકુલ નુવારો નવારો કગવામા આરતોજ નથી એક વખત ખરીદી મગદ કરતા દરેક ભાગમા જુદા જુદા ગાયનોજ તમા મગશે અને તમારે ખોટો વ્યય થતો બચી જશે માટે ખરીદી કરના “ગુજરાતી ગાયનમાળા” જ ખરીદો.

મો —

“ગુજરાતી” સાહિત્ય મંદિર.

સલાબતપુરા-સુરત

દરેક જાતના પુસ્તકો મળે છે મુચીપત્ર માટે
અકા આનાની ટીકીટ ખીડો.

